

חקיקה פטרנליסטית אינה מוצדקת	חקיקה פטרנליסטית היא מוצדקת
<p>חקיקה פטרנליסטית מצרה את חופש הפרט של האזרח.</p> <p>בבסיסה של התפיסה הדמוקרטית, עומדת ההנחה כי חופשו של הפרט יוגבל רק במצבים בהם קיימת סכנה לציבור. מכאן, שבכל שאר המקרים, זכותו של אדם לנהוג כפי שיבחר, גם אם הוא בוחר לסכן את עצמו. מכיוון שחקיקה פטרנליסטית נועדה להגן על האזרח מפני עצמו, אזי שיש בה משום הצרה של חופש הפרט. ביסוס הטענה במקרה זה ראוי שיתייחס גם לחשיבות זכותו של אדם לחיות את חייו כפי שיבחר, כל עוד אין הוא פוגע בסביבתו.</p> <p>טענה זו עלתה מבחינת הסוגיה בהיבט המוסרי.</p>	<p>במקרים רבים הערכים והחינוך שאליהם נחשף אדם עשויים לגרום לו לסכן את עצמו באופן לא מודע, וחוקים פטרנליסטיים מגנים עליו מסכנות אלה.</p> <p>התנהגותו של אדם מושפעת במידה רבה מהסביבה שאליה נחשף במהלך חייו. לא פעם, התנהגויות פסולות ומסוכנות מקובלות בסביבתו הקרובה של אדם כך שאלה נתפסות בעיניו כנורמטיביות, והוא מסגל אותן לעצמו. בכלל זה, נמצאים גם דפוסי התנהגות שעשויים לסכן את הפרט עצמו, וחוקים פטרנליסטיים מהווים מעין נורמה כללית שכל אזרחי המדינה מחויבים לפעול לפיה, מתוך ההנחה כי יש בהם כדי להגן על הפרט ולמנוע ממנו לסכן את עצמו. כדי לבסס את הטענה ניתן, ואף רצוי, לספק דוגמה שתמחיש זאת. למשל, אדם שכל חייו ראה את הוריו נוהגים ללא חגורת בטיחות עשוי לעשות זאת גם כן בחייו הבוגרים, ולכן החוק האוסר על כך למעשה מגן עליו מהסכנה הטמונה בנהיגה ללא חגורת בטיחות.</p> <p>טענה זו עלתה כתשובה לשאלה "מי נתרים מהחקיקה האמורה?"</p>
<p>מתן לגיטימציה לחקיקה פטרנליסטית בחברה דמוקרטית עשוי להוות סכנה לדמוקרטיה.</p> <p>התערבות בחייו של הפרט, גם אם מדובר במצבים בהם הוא מסכן את עצמו, עשויה להוות מעין מדרון חלקלק של מתן לגיטימציה לשלטון להתוות את חיי האזרחים ולהגביל את חופש הבחירה שלהם גם בתחומי החיים שאינם במרחב הציבורי או הנוגעים לזול, ואין בהם משום סכנה ממשית לפרט עצמו.</p> <p>בשונה מהטענה הקודמת, טענה זו מתייחסת</p>	<p>בחקיקה פטרנליסטית יש משום הגנה על הסביבה של הפרט, ולא רק על הפרט עצמו.</p> <p>אמנם בהגדרה, חקיקה פטרנליסטית נועדה להגן על הפרט, ולמנוע ממנו לסכן את עצמו, אך פעמים רבות יש בה כדי למנוע פגיעה בסביבתו. מכיוון שהמדינה מחויבת בראש ובראשונה לדאוג לשלום ולביטחון אזרחיה, עליה לנקוט באמצעים הדרושים למילוי חובתה. כדי לבסס טענה זו, רצוי להשתמש בדוגמה שתמחיש את העיקרון שעומד בבסיסה – איסור נהיגה בשכרות / במהירות</p>

<p>לסכנה העתידית שעלולה להתממש, ולא רק בעיקרון חופש הפרט. כדי לבסס את הטענה, רצוי להתמקד בהשלכות של הפגיעה האמורה, וכן, להוסיף דוגמה שתמחיש זאת.</p> <p>טענה זו עלתה מבחינת הסוגיה בתרחיש "המדרון החלקלק".</p>	<p>מופרזת אינו מגן רק על הפרט, כי אם גם על האנשים שעשויים להיפגע אם יעשה תאונה, וכמו כן על משפחתו וקרוביו מהאובדן וכו'.</p> <p>טענה זו עלתה מבחינת הסוגיה בהיבט החברתי.</p>
	<p>המדינה מחויבת להגן על שלומם וביטחונם של אזרחיה, וחוקים פטרנליסטיים מסייעים להשגת מטרה זו כאשר הסכנה היא של האזרח לעצמו.</p> <p>הזכות לחיים ולביטחון עומדת בבסיס זכויותיו של כל אדם. מכיוון שהמדינה אחראית לקידום ומימוש זכויות אלה, מן הראוי שתכונן חוקים מתאימים גם כאשר האדם הוא מי שמסכן את עצמו.</p> <p>טענה זו עלתה מבחינת הסוגיה בהיבט חוקי – מדיני.</p>